

Sentencja

Artykuł 4 ust. 3 TUE oraz art. 2 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie stosowaniu w dziedzinie podatku od wartości dodanej przepisu prawa krajowego o charakterze wyjątkowym, takiego jak w sprawie przed sądem krajowym, przewidującego automatyczne zakończenie postępowania przed sądem do spraw podatkowych trzeciej instancji, jeżeli skarga w pierwszej instancji została wniesiona ponad dziesięć lat, a w praktyce ponad 14 lat przed wejściem w życie owego przepisu, zaś organ podatkowy przegrał zarówno w pierwszej, jak w drugiej instancji, i uprawomocnienie w związku z tym orzeczenia wydanego w drugiej instancji oraz wygaśnięcie zobowiązania podatkowego, którego organ dochodził.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung przeciwko Pfeifer & Langen KG

(Sprawa C-564/10) (¹)

(Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Artykuły 3 i 4 — Środki administracyjne — Zwrot nienależnych korzyści — Odsetki za opóźnienie i odsetki za zwłokę należne na podstawie prawa krajowego — Stosowanie przepisów o przedawnieniu zawartych w rozporządzeniu nr 2988/95 do takich odsetek za zwłokę — Termin rozpoczęcia biegu przedawnienia — Pojęcie zawieszenia — Pojęcie przerwania)

(2012/C 151/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca rewizję: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Druga strona postępowania: Pfeifer & Langen KG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) — Dochodzenie zwrotu bezprawnie przyznanej pomocy — Stosowanie art. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 do przedawnienia roszczeń o odsetki należne na podstawie prawa krajowego obok zwrotu nienależnie otrzymanych kwot

Sentencja

Artykuł 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich należy interpretować w ten sposób, że termin przedawnienia przewidziany w tym przepisie w odniesieniu do dochodzenia wierzytelności głównej o zwrot korzyści uzyskanej nienależnie z budżetu Unii nie ma zastosowania do dochodzenia roszczeń o odsetki naliczone od tej wierzytelności głównej, w sytuacji gdy obowiązek zapłaty odsetek wynika nie z prawa Unii, lecz ma podstawę jedynie w prawie krajowym.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky — Słowacja) — SAG ELV Slovensko as, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe as, TESLA Stropokov as, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG, Stalexport Autostrady SA przeciwko Úrad pre verejné obstarávanie

(Sprawa C-599/10) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Procedury udzielania zamówień publicznych — Przetarg ograniczony — Ocena oferty — Żądanie instytucji zamawiającej zmierzające do uzyskania wyjaśnień w przedmiocie oferty — Przesłanki)

(2012/C 151/13)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SAG ELV Slovensko as, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe as, TESLA Stropokov as, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG, Stalexport Autostrady SA

Strona pozwana: Úrad pre verejné obstarávanie

Przy udziale: Národná diaľničná spoločnosť a.s.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Wykładnia dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114), a w szczególności art. 2, 51 i 55 tej dyrektywy — Ewentualny obowiązek instytucji zamawiającej zażądania w razie potrzeby wyjaśnienia oferty — Zakres tego obowiązku

Sentencja

- 1) Artykuł 55 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że, wymaga on istnienia w ustawodawstwie krajowym przepisu, takiego jak art. 42 ust. 3 ustawy nr 25/2006 o zamówieniach publicznych w wersji mającej zastosowanie do sprawy przed sądem krajowym, który przewiduje zasadniczo, że wówczas gdy kandydat proponuje cenę rażąco niską, instytucja zamawiająca kieruje do niego na piśmie żądanie udzielenia wyjaśnienia swej propozycji ceny. Do sądu krajowego należy dokonanie weryfikacji, czy w świetle całości dostępnych mu akt sprawy żądanie udzielenia wyjaśnienia pozwoliło danemu kandydatowi w wystarczającym stopniu wyjaśnić składowe elementy jego oferty.
- 2) Artykuł 55 dyrektywy 2004/18 sprzeciwia się stanowisku instytucji zamawiającej, wedle którego nie ma ona obowiązku żądania od kandydata udzielenia wyjaśnienia rażąco niskiej ceny.
- 3) Artykuł 2 dyrektywy 2004/18 nie sprzeciwia się przepisowi prawa krajowego, takiemu jak art. 42 ust. 2 ustawy nr 25/2006, wedle którego zasadniczo instytucja zamawiająca może na piśmie zażądać od kandydatów udzielenia wyjaśnień w przedmiocie oferty, nie żądając jednak i nie przyjmując jakiegokolwiek zmiany oferty. Przy wykonywaniu uprawnień dyskrejonalnych, którymi dysponuje instytucja zamawiająca, ma ona obowiązek traktowania różnych kandydatów w sposób równy i lojalny, tak aby pod koniec procedury selekcji ofert i mając na uwadze jej wynik żądanie udzielenia wyjaśnień nie prowadziło do wrażenia, że w sposób nieuprawniony faworyzuje lub defaworyzuje kandydatów, do których to żądanie było skierowane.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-607/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Warunki udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami dyrektywy)

(2012/C 151/14)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: A. Falk, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24, s. 8) — Warunki wydawania pozwoleń dla istniejących

instalacji — Obowiązek zagwarantowania, że instalacje te będą eksploatowane zgodnie z wymogami przewidzianymi w dyrektywie

Sentencja

- 1) Nie podejmując niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że właściwe władze zapewnią, poprzez udzielenie pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (wersja ujednolicona) lub, w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie warunków oraz, jeśli to konieczne, przez ich uaktualnienie, aby wszystkie istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10, 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem innych szczególnych przepisów prawa Unii, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Mainz — Niemcy) — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH przeciwko Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

(Sprawa C-1/11) (¹)

(Środowisko naturalne — Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 — Artykuł 18 ust. 1 i 4 — Przemieszczanie niektórych odpadów — Artykuł 3 ust. 2 — Informacje obowiązkowe — Tożsamość wytwórcy odpadów — Niewskazanie przez handlowca pośrednika — Ochrona tajemnicy handlowej)

(2012/C 151/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Mainz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Strona pozwana: Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Mainz — Wykładnia art. 18 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190, s. 1) — Dokument zawarty w załączniku VII do rzeczonożego rozporządzenia, zawierający informacje towarzyszące przemieszczaniu niektórych odpadów — Prawo pośrednika do niewskazania w dokumencie tożsamości wytwórców odpadów w celu ochrony swoich klientów wobec odbiorcy